

ryggen, uppjudande det yttersta af mina krafter för att skyndsamt komma fram, under det grisarne grymtade och en obehaglig känsla af hetta började sprida sig öfver min rygg. Dessa voro de första husdjur jag egt, och jag anser mig ärligt ha gjort skäl för eganderätten till dem genom att bära dem i den djupa snön utefter flodens alla krökningar minst 10 mil. Både jag och grisarne blefvo väl mottagna vid hemkomsten. Vi gjorde i ordning ett svinhus genom att i marken gräfvä ett hål, som vi täckte med stockar och ris, och vi födde våra grisar med affall från bordet. Men innan vi voro färdiga att flytta, dog en af skjörbjugg, under det den andre, som vi lyckades få med oss till vår blifvande farm, var otacksam nog att rymma och troligtvis blef uppäten af vargar, hvilket antagligen var lika angenämt för honom, som om han blifvit uppäten af oss.

Under det vi lefde i vår skogshyddä, sågo vi flera indianer än hvite män. En afdelning af siouxstammen hade sitt läger nära oss under flere veckor. De voro vänligt sinnade och tillfogade oss aldrig något ondt. Männen bragte oss hjortkött och färsk fisk, som de fångade i mängd medelst ljustring. De höggo därvid hål i isen och sutto under filter, som betäckte både fiskaren och öppningen i isen. Vi gäfvö dem kaffe och bröd och inbjödo stundom två eller tre till middag, sedan vi ätit. Deras qvinnor plögade flera timmar stanna hos min syster och hjälpa henne att taga vård om hennes lilla barn. Ja, dessa qvinnor voro så förtjusta i det ljushåriga barnet, att de stundom sprungo i kapp till huset, täflande om hvilken skulle få första tillfället att bära barnet. Stundom besökte vi dem om aftnarne i deras tält, (wigwam eller tipi) och rökte "kinnekinnick" *) i deras sällskap. Många

*) Torkad finskuren bark af en buske (cornus sericea).